

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Ecce tu pulcher es dilecte mi & decorus, lectulus noster floridus, tigna
domo[rum] nostra[rum] cedrina, laquearia cypressina.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVPERTI IN CANTIC. CANT. CA. I.
dona septem gratiarum, id est, septem spirituum
super me requiescentium? Septem namque oculi,
qui iuxta Zachariam prophetam in uno lapide
sunt, septem sunt spiritus dei, qui iuxta iam dictum
Esaiam prophetam super florem requiescunt.

Coloss 2.

Isti oculi mei, sunt oculi tui, oculi columbarum
oculi omnium gratiarum. Omnium quippe gra-
tiarum uel spirituum tu effecta es particeps, ex
quo me castis uisceribus suscepisti, super quem
requiescit & in quo habitat omnis plenitudo di-
uinitatis corporaliter. Hoc eo dicente mihi, quid
ego illi?

¶ Ecce tu pulcher es dilecte mi & deco-
rus, lectulus noster floridus, tigna domus
nostrae cedrina, laquearia cypressina.

¶ Haec ego illi: Considerate diligenter o amici,
qualis sit ista ordinatio huius scripturae, scriptu-
rae cantabilis, in qua secretum nostrum, secretum
dilecti & dilectae contemplari desideratis.

¶ Et hic & in ceteris quae sequuntur, non ego
dilecto & ille mihi, sed dilectus meus mihi & e-
go illi: nisi quod semel audistis, ego dilecto meo,
& ad me conuersio eius. Fere in omnibus dile-
ctam honore praeuenit dilectus, utpote matrem
filius. Ille mihi, ecce tu pulchra es amica mea, ec-
ce tu pulchra: & ego illi, ecce tu pulcher es & de-
corus dilecte mi. Ille mihi, sicut liliū inter spi-
nas, sic amica mea inter filias: & ego illi, sicut ma-
lus inter ligna syluae, sic dilectus meus inter fili-
os. Quid de hoc censetis? Nonne ille cum deus &
bomo sit, debuerat ab homine nobis omnia
honore praeueniri? At ille in hac disciplina totum

principatum possidebat. Huic apostolus ad Philippenses cum dixisset, nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate superioris sibi inuicem arbitrantes, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea quæ aliorum: protinus ait. Hoc sentite in uobis, quod & in Christo Iesu, qui cum esset in forma dei, &c. Ille nanque sicut in cæteris, ita in consideratione mei, semetipsum humiliavit, quodammodo non considerans, quod ipse esset deus, sed considerans, quod essem ego mater, & ipse filius, superiorem sibi arbitrabatur, quemadmodum & Euangelista uult intelligi, cum dicit. Et descendit cum illis & erat subditus illis. Itaque cum dilectus meus mihi, ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra, oculi tui columbarum: & ego illi, ecce tu pulcher es dilecte mi & decorus. Scitote amici, quia uerba ista non a summis labris ueniunt, sed rationis & ueritatis istæ uoces habent fundamentum. Ille namque ueraciter in me ueneratur, quod sua mater & uirgo: ego in illo adoro, quod sit Deus & homo. Dico ergo. Ecce tu pulcher es dilecte mi & decorus. **D**icis mihi. Ecce tu pulchra es: & ego dico tibi, ecce tu pulcher es. Ex quo ego pulchra facta sum, ex eo tu, qui semper pulcher fuisti, pulchrior factus es. Nam uere in eo pulchritudinem tuam adauxisti quod cum deus esses, homo dignatus es fieri. Hinc tu pulcher & decorus, ita pulcher, ut sis ipsa substantia pulchritudinis: ita decorus, ut sis ipsum decus humani generis, Vere ergo dicis mihi. ecce tu pulchra es: & ego, dico tibi, ecce tu pulcher es, quia tu pulchritudo mea es. Quæ ergo pulchra sum, totum tibi attribuendum est. Neque

Lucæ. 12.

Qualis pulchritudo & decor dilecti.

RVP. IN CAN. CANT. CAP. II

enim uirga floris, sed flos uirgæ pulchritudo est
Igitur non nisi opinione falsorum atq; fallentiū
nigra sum ego sicut tabernacula Cedar. Nam e-
contra pulchra ego sum, & pulcher es tu, & le-
ctulus noster floridus lectus, inquam, id est, ute-
rus meus, in quo tu quieuisti totis nouem men-
sibus, & saluo uirginitatis meæ sigillo egressus
es flos pulcherrimus, nec iam in desertum eijcie-
mur sicut tabernacula Cedar, imo in Cinitate
nostra domos habebimus, & habebimus diuiti-
as multas, & præclaras scilicet ecclesias. Nam ta-
lium domorum nostrarū tigna cedrina, & laque-
aria sunt cypressina. Nam sicut cedrus imputri-
bile lignum atq; odoriferum, & cypressus lignū
cedro pene proximum, uirtutis eximiae sunt, se-
plorum quoq; trabibus apta, impenetrabili so-
liditate nūquam oneri cedunt, sed ea, qua in prin-
cipio fuerint, firmitate perseverant: ita domesti-
ci nostri apostoli atq; apostolici uiri, doctores
ecclesiarum atq; prælati, perpetuæ uirtutis atq;
firmitudinis indeficientes erunt. & domus quo-
q; manufactæ nostræ stabunt, quam diu dura-
bit seculum, titulum habentes, locus terribilis, au-
la dei, porta cœli. Hic fructus, & adhuc locuple-
tior, te florem non decidentem sequetur. Quid
adhæc dilectus?

Domus ce-
drinæ tem-
pla sunt.

CAP. II. ¶ Ego flos campi & lilium conuallium.
¶ Ut tu dicis o amica mea, pulcher ego sum &
decorus, nam ego flos campi & lilium conualli-
um. i. decus generis humani, & honor parentū
humiliū, patrum spū pauperū, s. Abraham, Isa-
ac & Iacob, David quoq; & cæterorū: qui & si
meritis montes, mente conualles fuerunt: & si